

3/5

Det är out om kvicka karlar i svensk politik,

och statsminister Erlander försöker tydligen avhjälpa bristen. Alldeles framgångsrik är han inte; ansträngningen är för uppenbar, och själv verkar han litet för road även över insatser i den lågkomiska genren. Då han jämförde de landshövdingar som kritiserade skatteförslaget med Kär de Mumma blev ett slags dementi nödvändig; även socialdemokratiska länschefer hade ju kritiserat regeringspolitiken. Hans 1 maj-skämt är knappast mera lyckat. På tal om angreppen mot skilda regeringsmedlemmar ironiserade han över angriparnas hållning gentemot honom själv. "Erlander betydde väl inte så mycket, men eftersom han tillhörde gänget var det väl bäst han fick åka, han också." Det roliga häri skall vara att åhörarna och läsarna finner denna låga uppskattnings av statsministerns betydelse absurd. Men i själva verket avspeglar statsministerns skämt rätt väl den allmänna uppfattningen. Allmänt betraktas han med svala och välvilliga känslor, blandade med en viss förvåning över att han är statsminister. För första gången på årtionden — regeringen Ramstedt är den enda parallell som erbjuder sig — är det svårt att identifiera regeringen och dess formella ledare. Den socialdemokratiska pressens speciellt förtjusta ton då talet faller på statsministern — en ton av uppmuntran, oro och kelighet — har inte kunnat få folk att tro att han är regeringschef; snarare har den verkat i motsatt riktning. Hr Erlanders skämt tyder på att han antingen är omedveten om situationen eller tar den med gott humör — så mycket bättre för honom och så mycket sämre för hans parti.

4/5

Den ryska lagen om förbud för äktenskap med utlänningar

hör till de märkligaste uttryck för misstänksamhet och isoleringsvilja som historien känner. Dess upprörande innebörd har också allmänt framhåvts — utom givetvis i den press där man numera inte talar om Ryssland annat än med ryggen i

krum. För Sveriges del innebär denna lagstiftning framför allt att balternas rätt att gifta sig med svenska medborgare blir tvivelaktig, ty balterna är ju enligt regeringens erkännande formellt ryssar. På denna punkt bör uppenbarligen en sådan ändring i den svenska lagen komma till stånd att Sverige icke blir bundet av det ryska förbudssystemet. Men genom denna ändring vinner de svenskor som gifter sig med baltiska män icke rimlig trygghet; själva behåller de visserligen sitt svenska medborgarskap, men deras barn blir ryska undersåtar. En anständig lösning kan icke vinnas annat än genom att regeringen generellt — då icke särskilda skäl häremot föreligger — begagnar sin rätt att efter fem år bevilja inflyttade utlänningar svensk medborgarrätt. Något som helst bärande skäl mot en sådan praxis finns inte; ingen väntar att balterna skall återvända till Ryssland, till stor del har de redan vunnit fast arbete i Sverige, och deras införlivande med den svenska folkstammen möter inga svårigheter. Den otrygghet och den oro i vilken balterna och deras svenska hustrur eller fästmän lever borde kunna mildras genom beslut eller deklARATIONER från regeringens sida.